

რედაქცია

შელიამინოვის ქუჩაზე, პეტრე ჩაიგვეტოვის სახლში.

ხელის-მოწერა

რედაქციაში და სტ. მელოტიშვილის სტამბაში. ქალაქ ვარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ ТИПЛЕТ. ВЪ редакціи газетъ „Дრობა“.

გაზეთის ფასი

წელიწადში 8—10 მან., ნახევარ წელიწადში 4 მან., და 50 კაპ., თვეში 1 მან., ცალკე ნომერი — ერთი შუბრი.

განცხადება

მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვა ენებზე.

განცხადების ფასი

დიდი ასობით, ასობე — 1 კაპ., ასობით-ერთი, სტრიქონზე — 8 კაპ., ციკროთი, სტრიქ. — 7 კაპ. და პეტით — 4 კაპ.

თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია გასწორებს და შეამოკლებს გამოგზავნილ სტატიებსა და უბედვლო სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

დროება

გაფორმის კვირაობით, ოთხშაბათობით და პარასკეობით

საქართველო

რა მოაქვს მოგზაურობა?

(მუშაობენ ჩემს მგობარს ლ. გ. ს.)

ახირებული ვარა ჩათულობა კაცობრიობის ცხოვრება, სახელმწიფოების ბედნი და უბედობა, რომელიც ხალხის იდობადაა. პრამც თუ ხალხის ცხოვრებაში, ხშირად კაცის პიროვნულ ცხოვრებაშიც ისე დატრიალდება ცხოვრების კვალი, რომ რასაც არ მოვლი, ის მოხდება, — მოვლი მოკლე ხანში შეცილამ ხანას და იმის წილად თავზარი დაგეცემა; გეშინიან უკუღმართობისა და წაღმართად მიდის შენი საქმე...

ეს ასეა, ხოლომე, მაგრამ უფრო ხშირად კი ასე გეჩვენება, თორემ ცოტა გამჭვრეტელობის შემწობით, ყოველთვის შეუძლიან კაცს ცხოვრების კვალი, როგორც კერძო პირისა აგრეთვე მთელი ხალხისა, გამოსახროს მიხედვით და მიწვევით თქვას რამე შესახებ მომავლისა.

მომავალი! რა იქნება, როგორ იქნება?... საკვირველი მიმზიდველი რამ არის მომავლის გამოცნობა! რამდენს ყაწვილ ქალს გაუტარებია ღამე ქალაქის შლაში, ან უმარხულნი სუფ.სარქისის მარხვა, — ეგებ სიხმარში მომავალი ჩემი ბედი ან უბედობა დაეინახოვო! მომავლის კაცი ისე გამოურკვეველი, ნისლ-მოდებული იმედოვნობით, შეჭხარის, როგორც ბავშვი ქალ ქიდამ მოსული შამის ჯიბესა.

მეც ცოტა არ არის ჩამოტეხილი მსმალის საქმეებზე ჩვენს შობულეთის მომავალ ცხოვრებაზე. წარსული წლის დამლევს მომიხდა ჩურჩქსუ გადასვლა და იქაური საქმე-ცხოვრების თვალის გადავლება, რასაკვირველია, საფუძვლიანს რას უნდა ვიტყოდე, მეტადრე მაშინ, როდესაც თავისუფალი დაკვირვები თვის არ მეცალა, — საკუთარი ჩემი საქმეები თხაულობდნენ უმეტეს ჩემს ყურადღებას.

შობულეთი მსმალეთის ერთი პატარა მხარა არის ჩვენი შურიის მეზობლად და მოსამზღერედ; ამ სამზღერად ჩამოუღის შავი ზღვისკენ პატარა მდინარე ჩოლოქი. შესანიშნავი ქალაქები ამ მხარისა არიან: ბათუმი და შობულეთი.

სულ შობულეთში იქნება სამი-ათასი კომლი კაცი (მოსახლე), ოციოდე სოფლად დაყოფილი. შობულეთისა და გურულებს შორის იმოდენივე განსხვავება იქნება, როგორც ზემო-ქართლელსა და ქვემო-ქართლელს შორის, სხვა და სხვა ხელმწიფის მფლობელობას ქვეშ რომ ჰყოფილიყო ზემო და ქვემო-ქართლი.

რადგანაც შობულეთი წინათ საქართველოს ნაწილს შეადგენდა და სრულიად არაფრით განირჩეოდა იმისაგან, დღესაც ჩვენსა და ქობულეთებს ბევრი საზოგადო რამა გვაქვს თანამედროე ცხოვრებაში: ვართ ერთმანეთის მეზობლები; გვაქვს, გურულებს განსაკუთრებით, იმათთან

მისვლა-მოსვლა შეუწყვეტელი, ნათესაობა არამცთუ ქართველობით ოჯახობითაც, და სხვა ბევრ-ნაირი დამოკიდებულება ურთიერთ შორის, — ამისთვის მე ვგონებ ჩვენი საზოგადოებისათვის საინტერესო უნდა იყოს და ვალდებულნიც ვართ სრული ყურადღება მივაქციოთ შობულეთის ხალხის ცხოვრებას. მით უფრო საინტერესო არის იმათი გაცნობა, რომ საფუქრელია იმგვარი მომავალი, როდესაც ახლანდელი ქართველი მუსულმანები სხვა ქართველებს ძაუარად ერთს სიცოცხლის ნაღარაში მხარში ამოუდგებიან, როგორც წინათ ყოფილან!

ამისათვის ჩვენ უნდა განვიხილოდ რაც შეგვეძლება ყველა მხრით, რაც იმათ ცხოვრებას შეეხება: პოლიტიკური, ეკონომიური და სოციალური მდგომარეობა.

შობულეთი წინათ შეადგენდა ბურჯის დასავლეთს, შავი-ზღვის პირ ნაწილს. შირიმის ომის შემდეგ, პარიჯის ტრაქტატის ძალით, შობულეთი დაჩა მსმალეთის სამზღერეს შიგნით. პარიჯის ტრაქტატის ძალითა შეტქი... არა, აქ ტრაქტატი არაფერშია, ტრაქტატის ძალით შობულეთი აქეთა რჩებოდა, „ქრისტიანულად,“ მაგრამ მერობის კაცმა მდ. „შაროხის“ სახელის გამოთქმაში გვიმტყუნა და გამოვიდა მეორე მდინარის სახელი „ჩოლოქი.“ სამზღერე უნდა ყოფილიყო იქით და შეცდომამ გადმოიტანა აქეთ. ასეთი შეცდომა ოქროსაც შეუძლიან რასაკვირველია...

პოლიტიკური დამოკიდებულება მსმალეთთან შობულეთისა არაა ჰგავს ბუნებითი თათრებისა და აჭარლებისას, რომლებიც აგრეთვე საქართველოს ნაწილი არის. მსმალთა მმართველობას ვერ ამოუდგია ქობულეთებისათვის მაგარი პოლიტიკური ლაგამი როგორც აჭარლებისთვის; ამ შემთხვევაში შობულეთი მიაგავს ბედაურს ცხენს, რომელსაც მხედარი თავს უჭერს ძლიან გაფრთხილებით და შიშით აღვირის ნაგლეჯებითა.

მმართველობის მხრით ჯერ ფიქტიურად ვერ არიან შეფიქრებულნი. მახლობელი მთაგობა, რომელიც შესდგება ყაიმაყაიდგან (ჩვენებური უფზის უფროსი), ყაიდგან და მეჯლიშებიდგან (ხალხისაგან არჩეულნი მოსამართლეები), რომელიც იმყოფება შობულეთის ქალაქში. ამ მმართველობის წევრებს ხალხის შინაურს ცხოვრებაზე არავითარი გავლენა არა აქვს. შიმაყაი ერთსა და იმავე დროს ადმინისტრატორიც არის და მსაჯულიც; მმართველობისაგან დანიშნული ყადრ და ხალხისაგან ამორჩეული მეჯლიშები კი მხოლოდ მსაჯულები არიან. შევლონ ესენი ერთად განარჩევენ საქმეებს. იმათი გადაწყვეტილება ქობულეთისა დანიშნულობისა, ცარიელ გადაწყვეტილებადა რჩება, თუ დამაშავემ თითონ არ ისურვას მსაჯულებას წინ თავის ნებით გამაცხადება. თუ გადაწყვეტილება რამე შედგა ქობულეთელზე და თითონ ის არ გამოეცხადა მმართველობას, ის შეიქნა ამითი ფირად ლად (გაუარდნილი, თული).

ფაქტობნი

მუთაისის საზოგადო კრება

მ. შ. ე. დ. ე. ს. დ. ო. შ. ა. 28 პირილს

გამგეობის ამორჩევის შემდეგ, მუთაისის საზოგადო კრებას თითქო ერთი რამდენი შეცოდება ჩაედინოს, ისე იყო სინანულიში ჩაეარდნილი.

სწორედ შესანიშნავი პსიხოლოგიური მოვლენა მოხდა: თვითონვე ამორჩევის დირექტორები და თვითონვე დაიწყეს მერე სინანული და ყვედობა:

— ეს რა კაცები ამოგვარჩევენ! — მართალი უნდა მოგახსენოთო,

მითხრა ერთმა თავადმა, რომელმაც ორთავე დირექტორს თეთრი ჩაუგდო, მართალი უნდა მოგახსენოთ, რომ ღათა პრისთაეი და ნიკო დიანი ორივე საპატიო, ჩინებული, ყოველად პატიოსანი კაცები არიან. მაგრამ ამ ჩემი მცირე ჰკუთით ვფიქრობ, რომ ბანკისთვის ისინი არ გამოგვადგებიან.

— მაშ რაღად ირჩევდით?

— ბეთხრეს, შე დალოცვილო, და ქე დაუჯერეთ!

შველა ლოლაბერიძეებს აბრალებს ახლა ამ, იმათის მხრით, შეცდომას. იმნაირად მიგვიმწყვიდეს, რომ არ შეგვეძლო ესენი არ ამოგვერჩიაო. და ნანობენ...

ამათზე — ლოლაბერიძეებს უნდა ამოიყარონ ახლა ჯაერი, და, როგორც დანიხანეთ, მართლაც ამოიყარეს...

თითქმის 500 მეკენჭე მეგრულში დღევანდელ სხობაზე 120—150 კაცის მეტი არ იქნება. — ჩვენ ჩვენი კაცები (ე. ი. ბეს. ლოლაბერიძე და ნ. დიანი) ამოვირჩიეთ და მეტი რაღა გვიდლო!.. სხვები ამბობდნენ, საგძალი შემოაკლდათ და იმიტომ წაიღინენო. დარჩნენ ლოლაბერიძეებს გაცხარებული რაქველები და ლეჩხუმლები, და ბევრლები, რომელნიც ამათ კარგათ იცნობენ...

პრება ძალიან შემცირდა: ათას ასის მეკენჭის ნაცვლად, დღეს სულ 650 კაცია, მეტი არა.

შედამხედველი პომიტეტის წევრნი უნდა ამოარჩიონ დღეს. საზოგადოების ერთმა ნაწილმა თავის სია წარადგინა კანდიდატების; ამ სიაში იყვნენ ჩაწერილნი: ლუკა

ასათიანი, ლუარსაბ ლოლუა, დავით ბაქრაძე, ირაკლი ლორთქიფანიძე, პეტრე ნაკაშიძე და ივანე ჯაიანი.

იმწამსვე საიდგანდაც მეორე სია გაჩნდა; ამბობენ, ეს სია უშთაერესს შტაბში შეადგინა, ხელად, უფ. ბ. ლოლაბერიძემ; ამ სიაში ეწვივნ: ბ. ლოლაბერიძე, ანტ. ლორთქიფანიძე, დ. ჩხვიძე, ივანე ჯაიანი, ნიკ. ლოლაბერიძე და მოსტ. დიანი.

დილის ათი საათიდან მოკიდებულნი შუა დღემდე იმაზე იყო გაუწყნარებულნი — ხმაურობა თუ რომელი სიით უნდა დაიწყონ ამორჩევა. მართი ნაწილი საზოგადოებისა იძახის, ცხარობს:

— ასათიანი, ლოლუა, ბაქრაძე! ასათიანი, ლოლუა, ბაქრაძე!...

მერე, მართალია უფრო მცირე ნაწილი, მაგრამ არა ნაკლების გაცხარებით იძახის:

— ლოლაბერიძე, ლორთქიფანიძე, ჩხვიძე!

ხალხში, რადგანაც სიყრმიდან მხოლოდ ისინი აღიქვენ ხალხს სულიერს საზრდას.

შველა ზემოხსენებულის შემდეგ ჩვენ რა შეგვიძლიან ვსთქვათ?

მთუ დღემდისაც ქობულეთლებს მსხალის ენა (ძლიერ იშვიათია ქობულეთში თათრული ენის კოდნა) ვერ შეუთვისებიათ, იმათი ხასიათი ვერ მიუღიათ, ს არ წამუნ ი ვ ბ ა ც, რომელიც თვისი ჩვეულებრივი სახისა არ არის, ვერ დახარება მსხალის ქობულეთლების თავი თან შეთვისებაში, თუ ქობულეთლების ს მ ბ ა ტ ი ა და მწობლური განწყობილება აქარლებსა და გურულებს უფრო ეკუთვნის და სხვა, — მე ვამბობ, მაშასადამე ჩვენ უნდა ვიმედოვნებდეთ, ჩვენ უნდა მოველოდეთ იმ დროს, როდესაც ისევ შევერთებულ იშვიქებებიან ზემოხსენებული მწობლები. აქ არ შემოიძლიან არ შემენიშნონ, რომა მარტო იმედი, მარტო სიცადელი — თუ ლუკმა ღია პირში როდის ჩავივარდება, საკმაო არასოდეს არ არის.

ბატია, ადამიანი

დღიური

მთილისის გუბერნიის თავდაზნაურთა კრებამ თავის უკანასკნელს სხდომაში, გასულს ოთხშაბათს ამოარჩია ზედამხედველი ქომიტეტისა და დემფსებელ კომისიის წევრნი.

ზედამხედველი ქომიტეტის წევრად ამორჩეულ იქნენ: ლენერალ-ლეიტენანტი მ. მამაცოვი, ლენ. მაროი თ. იოს. მრბელიანი, დესტ. სტ. სოვ. თ. ირ. მუხრანსკი, პოდპოლკ. ბ. ნ. შაზბეგი, თ. ბ. ბ. ბუთოვი, თ. ნაპოლეონ ამატუნო, თ. იასსე შავჭავაძე, თ. იასსე ანდრონიკოვი, თ. რ. ანდრონიკოვი და თ. დი. ჯორჯაძე.

დემფსებელ კომისიის წევრებად: მთილისის უფზში თ. ბ. მრბელიანი დუშეთის — — — თ. ივ. სუმბათოვი ბორის — — — თ. ივ. ავალიშვილი თელავის — — — თ. ლევ. ჯანდარი და სიღნაღის — — — თ. ალ. აბხაზი.

მეცხრე და მეათე სხდომა 30 აპრილს და 1 მაისს

ბათაედა კომისიის მოქმედება. ძრების თავს მჯდომარე გამოეთხოვა საზოგადოებას და უკანასკნელი შენდობა სთხოვა (თუმცა შენდობა უფრო საზოგადოებას უნდა ეთხოვნა იმისთვის, რადგან ბევრი მწარე და უსიამო მინუტი მიაცენეს):

„ქეთილათ და ღმობიერებით მინდოდა თავს მჯდომარეობა, არ მიხმარია სისასტიკე; როგორც სამართლიანობა და სინილისი მეუბნებოდა, ისე ვიქცეოდი. მოპიტევეთ, ვინც ვერ დავაკმაყოფილე და სხვ.“

ახალი სამინისტრო დაფუძნდა. ძველმა თავს მჯდომარემ ახალ ზედამხედველ ქომიტეტის თავს მჯდომარეს უფ. ლუკა პათიანს გადასცა თავის მოვალეობა.

ძრებაში ახალი, უკეთესი წესიება.

ამათ გარდა დირექტორის კანდიდატებად, წესდების ძალით, ორი პირი კიდევ სხვა ამორჩიეს: თ. რაფელ პრისთაი და თ. პოსტ. შალიკოვი.

ჭუთაისის გიმნაზიაში რაღაც უწყესობას იწერებია. დირექტორა და მასწავლებლებს შუა განხეთქილება მომხდარა, უფ. ლევანდა (დირექტორი) აქ ჩამოსულა საჩველად და, როგორც ამბობენ, აქედამ ამ საქმის გამოსაძიებლად უფ. ჭელიხოვსკი და ერთი ვილაც მთავარ სამმართველოს ჩანოვნიკი გაუზახნათ.

მარშლების კენჭის ყრის თაობაზე ჭუთაისიდან მოგვივიდა ამბავი, რომ ჯერ საქმე ძალიან წყნარად, მშვიდობიანად მიდისო, თავად აზნაურობა ნაკლებად არიო და ვინც არის, ისინიც დალაღული, არიან ბანკის თაობაზე გაცხარებული მოლაპარაკების შემდეგ.

ჩვენ გვატყობინებენ, რომ მთილისის ახლო-მახლო სოფლებში კალია გაჩენილა. ძარგი იქნება, რომ ხალხმა და მთავრობამ ახლავე, სანამ ეს კალია ნორჩია, მიიღოს ღონისძიება, რომ ამოწყვიტოს.

„დ რ მ ბ ა“ კორესპონდენცია

ჭუთაისიდან, 15 მაისს

თუმცა ჭუთაისის ბანკის საზოგადო კრებამ მშობიარე დედა-კაცსავით დიდის ტკივილებით, სპაზმებით და საზარელი კვილ-ჩხიელით შუა ჭუთაისის საადგილ-მამულა ბანკი, მაგრამ იმით საქმეს მაინც არა და შეეებია რა; — კრებამ თავის ვალი მაინც ისე აასრულა როგორც სეინილისმა გაუჭრა: ამოარჩია, საზოგადოთ რომ ვსთქვათ, საიმედო კაცები ზედამხედველ ქომიტეტის და დამგეობის წევრებად, ჩაბარა მათ ბანკის საქმე, და ისეთის გულის სიმშვიდით და თავმომწონეობით და-

საზოგადოება იმის ნახევარიც აღარა სჩანს, რამდენიც პირველ სხდომებზე იყო; ვინც არიან, ეტყობა, რომ იმათაც მოსწყინდათ.

სცენაზე, ერთის მხრით — წინ ზედამხედველი ქომიტეტის ექვსი წევრია; შუაში თავს მჯდომარე ზის, — რომელიც შაეი, ცოცხალი თვალეებით მიმედ გადმოჩერებია საზოგადოებას. იქით ბანკის დამგეობის წევრნი...

მსენი არიან ჩვენი ბანკის წარმომადგენელნი!

თაეი დამევე გამოიჩინა ზედამხედველ კომიტეტმა თავის მხნეობა, შრომა და საქმის ერთგულება: ორი დღის განმავლობაში ზედამხედველ კომიტეტმა შემდეგი კითხვები გადაწყვიტა და დამზადებული მოხსენებანი წარუდგინა საზოგადო ძრებას დასამტკიცებლად:

ა). შინდა შემოაყვლიდამ ბანკის

ბრუნდა შინისაკენ, თითქო თავის ვალი ისე კარგად აესრულებინოს, რომ უკეთესად აღარ შეიძლებოდეს.

მნახოთ ახლა ზედამხედველი ქომიტეტი და დამგეობა როგორ აასრულებენ თავიანთ მხრით იმ დიდს ვალს, რომელიც მათ აქეთ მიწდობილი შესახებ დამფასებელ კამისიის წევრების ამორჩივისა, რომელიც, როგორც ამბობენ, უნდა მოჰხდეს ამ ორი კვირის განმავლობაში.

მთუ კი ათასი კაციდგან შემდგარმა საზოგადო კრებამ, რომელიც თავის უწყესობით და არეულობით უფრო რაღაცა სტიხიის ძალას ემზავებოდა და არა წესიერ ჩაოდენივე განათლებულ საზოგადოებას, თუ ამ საზოგადოებამ, — ვამბობ, — კი მოახერხა პირუთნელობა, და ვარგისი კაცები ამოარჩია ბანკში მოთვედ, მაშ ამ ცხრა საუკეთესოდ ამორჩეულებთაგან, რასაკვირველია, უფრო მოსალოდნებელია პირუთნელობაც და კეთილ-გონიერებაც დამფასებელ კამისიის წევრების ამორჩევაში.

შეტყობილია ხანგრძლივი გამოცდილებიდან, რომ ბანკში გირაოდ შესატან უძრავ მამულის ნამდვილ, უმეტ-ნაკლებო ფასის აღმოჩენა უპირველესს და მიუცილებელ საჭიროებას შეადგენს ბანკის წარმატებისათვის. ეს არის მიზეზი, რომ ამ საგანზედ ყოველთვის უმთავრესი ყურადღება არის მიქცეული საზოგადოდ მეროპის საადგილ-მამულ ბანკების წედებულებებში.

აეილოთ მაგალითად პრუსიის ბანკები, სადაც უფრო ხშირად პომერანიის საზოგადოების (სადგილ-მამულა ბანკის) წესდებულება არის მიღებული; ამ წესდებულების ძალით, თვითოველი დასაგირავებელი უძრავი მამული უნდა დაფასდეს ადგილობრივ შემდეგ საზოგადოებისაგან ამორჩეულის კაცებისაგან: ოლქის დრექციის წევრისა და ოლქის დეპუტატისაგან. ამ პირებთ არავითარი ნათესაობრივი ან სხვა რამ პირმოთნეობის აღმძვრელი კავშირი არ უნდა ჰქონდეთ

სასარგებლოთ 1 1/2% დარჩეს.

ბ) საზოგადო კრებამ გადაწყვიტოს, რომ დიდ მთავარს ქაეკასიის ნამესტნიკს დეპუტაცია გაეგზავნოს თავად-აზნაურობისაგან და მადლობა გამოუცხადოს.

გ) საზოგადო კრებამ იშუამდგომლოს უმაღლეს მთავრობასთან, რომ ჭუთაისის გუბერნიის მიწების გამოჯენა დაუჩქარონ.

დ) დამფასებელი კომისიის წევრთ რიცხვს ერთი კიდევ მოემატოს.

ე) ბანკის დამგეობამ მთილისის ბანკის დაფასების ინსტრუქცია (წესდება) მიიღოს, დროებით, იმ პირობით, რომ ზედამხედველ კომიტეტმა შესცვალოს ის მუხლები, რომლის შეცვლას ის, ადგილობრივის მიზეზების გამო, საჭიროთ დაინახავს.

ვ). მ. სვ. აბაშიძეს ბანკის ვალი 32,000 მან. კიდევ ერთს წელიწადს აღროვოს.

მსესხებელთან; ამ ორ პირს ემხარება დაფასებაში სამი კაცი (კარდინალე, ექსპერტი (განვითარებელი) ექსპერტი ნეობაში თუ ტხნიურ მეცნიერებაში) და ერთი სინდიკი — სამჯაეროს წევრი. ამ გვარად ხუთი მცოდნე და განვითარებული კაცის ღონისძიება შეუერთებიათ, რომ არცერთი საკითხავი საქმე და მოსაზრება თუ მეურნეობითი, თუ იურიდიკული ან ეკონომიური, — ფასის ამწევი და დამწევი საგანი — არ იქნეს დაეიწყებული დაფასების დროს.

ასეთის სიფრთხილით იქცევიან იქა, სადაც მიწა-ადგილები, დიდი ხანია გამიჯნულია, პლანზედ აღწებულია და აღწერილია შესახებ აგრონომიულ და გეოლოგიურ ცნობებისა, სადაც მიწას, მაღალი კულტურის ვითარების გამო, ყოველთვის დიდი ფასი აქვს და ამასთან თითქმის შეურყეველიცა; ერთის სიტყვით, თუ იქ კი ფხიზლობენ და დიდის სიფრთხილით ირჯებიან, სადაც ასე მტკიცე და ხელშეწყობილი ნიადაგობანკის თამამად მოქმედებისათვის, ჩვენ რაღა გემართებს? მარათლია, ჩვენი ღონისძიება, შედარებით რომ ვსთქვათ, ძრიულ ნაკლებია და სუსტია ამ შემთხვევაში, მაგრამ ჩაოდენიც არის და როგორიცაა, — იმასაც თუ რიგინად ვერ მოვიხმართ, — ძნელი ის იქნება.

ამბობენ, ვითომც 50 კაცზე მეტს გამოეცხადებოდას დამფასებლობის სურვილი; ამაში უმრავლესი ნაწილი სწავლა მიუღებელნი, როგორც იტყვიან, შინაური კაცები თურმე არიან და რამდენიმე კაცი გიმნაზიაში, თუ უნივერსიტეტში გამოსულები. დამფასებლობაში, როგორც თითქმის ყოველ საქმეშიაც, უპირატესობა უნდა მიეცეს, რასაკვირველია, სწავლით გონება განსნილ-ყმაწვილ კაცებს მხოლოდ იმ პირობით, რომ შეუბღალავი კეთილ-სეინილისის და პატრონების პატრონი უნდა იყენენ.

დამფასებელს ადგილობრივ დაფასების შედგენის დროს, ჩვენი წეს-

ზ). ბანკის დამგეობისათვის ხარჯი. (სმეტა) (რომელიც ჩვენს გაზეთში ამას წინათ იყო მოყვანილი).

შველა ეს წინადადებანი ზედამხედველის ქომიტეტისა საზოგადო ძრებაში თითქმის მოუღაპარაკებლად მიიღო და დამტკიცა.

ამნაირად, 1 მაისს ნაშუადღევს სამს საათზე გათაედა ჭუთაისის საზოგადო ძრება ბანკის თაობაზე.

დაიწყო მღელვარებით, ჭეკა-ქუხილით, — გათაედა მშვიდათ, ღმობიერად.

ძრება კი გათაედა, მაგრამ ჩვენ კიდევ არ გავითაეებია იმაზე ლპარაკი; შემდეგს ნომერში რამდენისამე სიტყვის თქმის ნება კიდევ მოგვეცით საზოგადოთ ამ კრებაზე და კერძოთ იმ პირებზე, რომელთაც აქ თავი გამოიჩინეს.

მეკრეე

